

чиновници въ планината, въ Панагюрище и въ Копривщица, за да видятъ тамъ що се върши. Това даде поводъ да избухне възстанието въ сѣщия день и въ двѣтѣ тѣзи мѣста.

Вечерята на 2 Май (н. к.) въ Панагюрище захванаха да звонятъ камбанитѣ и гърмежи се чува по улицитѣ; множество въоръжени Панагюрци влѣзоха въ конактъ, гдѣто и убиха двамина заптиета; намѣстникътъ на мюдюринна и други 16 Турци плѣниха, които прѣзъ всичкото врѣме на възстанието държаха въ приличенъ затворъ. Правилата на възстанницитѣ, които бѣха потвърждени чрезъ общото съгласие, запрещаваха имъ да убиватъ заробенитѣ Турци. Подиръ това съ пѣсни и гърмежи тръгнаха по улицитѣ като носяха българското знаме и при всеобщата радостъ прогласяваха свободата. Веднага отидоха чети за околността, възстанието се разширяваше отъ едно село въ друго, а прѣдъ Панагюрище женитѣ, старцитѣ и дѣцата съ необикновенно въодушевление копаяха окопи. Оржжия много нѣмаха приготвени — 600 вехти пушки, 15 игленки и 6 черешови и орѣхови топове, които билъ направилъ Панагюрецътъ Никола Бинбашовъ. Заржчанитѣ въ Цариградъ пушки не бѣха още дошли, защото възстанието се появи прѣди тѣхното пристигване.

Въ сѣщия този день чиновникътъ Неджибъ ага дошелъ въ Копривщица, затворилъ нѣколко граждани които искалъ да закара въ Пловдивъ. Между това сбрали се въоръжени хора, които обколиха въ Конактъ чиновникътъ, мюдюринътъ и около 6 заптии, и ги обсаждаха тамъ цѣли 24 часа съ непрѣстаненъ гърмежъ. Но най-послѣ Турцитѣ сполучиха да из-